

har viist sig nødvendig, og der synes at være Grund til at antage, at havde Forholdene den Gang været kjendte, som de nu ligge for, vilde ikke Fordringen om en saa kort Frist for Afbetalingen som 28 Aar være indsat i Loven af 1873. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgets Indstilling om, at denne Sag henviises til Indenrigsministeren, for at han efter nærmere Prøvelse kan gjøre de Skridt, hvortil der maatte findes at være Anledning.

Nasmussen: Jeg har tilladt mig at stille nogle Forslag angaaende Andragender, der omhandles i den Betænkning, der er under Forhandling idag. Jeg kan vel ikke nære stort Haab om, at disse Ændringsforslag skulle blive vedtagne her i Thinget, da Finantsudvalget enstemmigt er enigt om ikke at gjøre Indstilling om noget af disse Andragender; men desuagtet har jeg ikke kunnet undlade at stille disse Forslag, da disse Sager staa for mig som meget vigtige. Det første Forslag, jeg skal tillade mig at omtale, er det, jeg har stillet udenfor Betænkningen under Nr. 1. Det paagjældende Andragende er forsynet med 268 Understrifter, hvoraf de 135 ere fra Sjællands Odde og 133 fra 6 forskjellige andre Steder i det nordlige Sjælland, navnlig fra de 6 Fisserleier, Hornbæk, Eidsvilde, Fiseleie, Raageleie, Lynæs og Billingsbæk. Andragendet gaar, som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen Nr. 16, ud paa, at der maa blive anlagt en Havn ved Sniben paa Sjællands Odde. Andragerne gaa ud fra, at et saadant Foretagende vilde være til stor Gavn ikke alene for dem og for Beboerne omkring paa Eggen, men ogsaa for mange andre Interessenter. Det vidner jo ogsaa derom, at dette Andragende er blevet tiltraadt af Beboere fra andre Steder, som ere langt fraliggende, idet disse Andragere derved erkjende, at det vilde være nyttigt og gavnligt, hvis der var en Havn paa det nævnte Sted. Andragerne fremhæve navnlig, at den vilde gavne dem meget med Hensyn til at faae Betaling for deres Produkter, navnlig baade Sædevarer og Fedevarer, idet de fremhæve, at de maa tabe meget derpaa, da de udelukkende ere henviste til at sælge Varerne til et Par enkelte Kjøbmænd, der bo ude paa Odden. De have nemlig 3—4 Mil til den nærmeste Kjøbstad Nykjøbing p. Sjælland og det ad en meget besværlig Vej, som det paa sine Læder af Naret kan være meget vanskeligt at befare. De mene derfor, at naar der var en Havn paa Odden, vilde der kunne sættes en Handelsforbindelse igang, som kunde være til Gavn for dem i saa Henseende. De henholde sig imidlertid ikke alene hertil, men de mene ogsaa, at det vilde være til ulige større Gavn, navnlig for Fiskeriet paa Odden. Som bekendt er der jo en stor Fiskerigdom derude, som vore Fiskere desværre, kan jeg sige, faae den mindste Part af. Kysten derude er nemlig besøgt af flere Hundrede Fiske-

baade om Naret, efter hvad der er opgivet mig. De ere for en stor Del fra de nævnte Steder i det nordlige Sjælland, men en stor Del er ogsaa fra Søerrigs nærmeste Fisserleier, og det er for disse Fiskere en meget stor Ulempe, at der mangler en Havn at ty til under Udsejlsen af deres Gjerning. Fordi der ingen Havn er, hvor de kunne seile ind med deres Baade, maa Fiskerne paa Odden indskrænke sig til at have mindre Fiskebaade, hvormed de ikke tør vove sig langt ud i Søen, fordi det undertiden er farligt ved uroligt Veir og høi Sø. De maa derfor, som sagt, nøies med mindre Fiskebaade som de maa fløde op paa Land hver Gang, de have brugt dem, og naar de saa skulle have dem ud igjen, er det mange Gange meget farligt at styde dem ud over disse farlige Brændinger ved høi Sø. Var der derimod en Havn, hvor de kunde seile ind med deres Baade, saa at de altsaa kunde have større Baade, vilde det ikke være nær saa farligt at drive Fiskeriet der, som det nu mange Gange er. Det er ogsaa anført af Andragerne, at naar de kunde komme til at fiske længere ude, vilde Fisken blive bedre, thi Fisken er altid bedst længere fra Kysten, men det er som sagt umuligt, saalænge Forholdene ere, som de nu ere. Andragerne anføre ogsaa, at en Havn som denne navnlig vilde have stor Betydning som Nødhavn for Skibe om Vinteren. Som bekendt er der flere farlige Grunde ude ved Sjællands Odde; navnlig er der det saakaldte Oddens Rev, der, saavidt mig bekendt, strækker sig et Par Mil ud fra Oddens Spids, hvilket Rev jo ogsaa er farligt for Fiskeriet under haardt Veir. Alle ærede Medlemmer vide jo, at Odden er en Landtunge paa det nordvestlige Sjælland omtrent paa $2\frac{1}{2}$ Mils Længde. Beboerne derude ere altsaa om ikke ganske saa dog for en stor Del isolerede fra de andre Beboere i Odsherred, og de mene derfor, det vilde være høist nødvendigt, at der blev anlagt en saadan Havn, der saa tillige kunde gjøre Nytte som Nødhavn, naar Skibe i haardt Veir kom i Forlegenhed der i Nærheden, og de havde et Sted at ty til, hvad der ikke er Tilfældet nu, da der ingen Havn findes. En saadan Havn vilde jo paa en Maade komme til at ligge langt ude i Kattegat omtrent midt i den sydlige Del af Kattegat. Hvad Bygningen af en saadan Havn angaar, mene disse Beboere ogsaa, at den ikke kunde være saa vanskelig. Sniben derude paa Odden bestaar af en høi Lærnkold paa nogle Lønder Land og der indenfor, omtrent paa en Mils Veis Længde, jeg veed det ikke saa nøie — lav Lyng. Nu have de tænkt sig, at det maaske kunde lade sig gjøre at gennemskjære Landet indenfor den egentlige Sniben og lave et Havnebasin med Ind og Udseiling til begge Sider. Lyngen skal være omtrent 5 Fod over Vandspeilet ved daglig Vande, og Jordbunden i den skal være saaledes, at der er Sand indtil Vandspeilet og